YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 1996 *

Asiassa C-397/95 P,

Dimitrios Coussios, entinen Euroopan yhteisöjen komission virkamies, edustajanaan asianajaja Georgios Sakellaropoulos, Ateena, 122 rue du 3 septembre, 10434 Ateena (Kreikka),

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-302/94, Coussios vastaan komissio, 11.10.1995 antaman määräyksen (Kok. H. 1995, s. II-723) kumoamista,

vastapuolena:

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Ana Maria Alves Vieira, avustajanaan asianajaja Denis Waelbroeck, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida ja C. Gulmann (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Coussios on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 18.12.1995 toimittamallaan valituksella hakenut EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ja EHTY:n sekä Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten mukaisesti muutosta Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-302/94, Coussios vastaan komissio, 11.10.1995 antamasta määräyksestä (Kok. H. 1995, s. II-723, jäljempänä riidanalainen määräys), jossa jätettiin tutkimatta hänen kanteensa sellaisen komission päätöksen kumoamiseksi, jolla P nimitettiin yksikön VII.C.3 päällikön virkaan 1.12.1993 alkaen.

2 Riidanalaisesta määräyksestä käy ilmi, että komissio päätti 10.4.1991 perustaa uuden yksikön "lentoturvallisuus — lentoliikenteen valvonta — teollisuuspolitiikka" (VII.C.3) pääosastoon VII.

3 Komissio julkaisi 2.5.1991 avointa virkaa koskevan ilmoituksen KOM/64/91, joka koski tämän uuden yksikön päällikön virkaa. Coussios oli tuolloin pääosaston VII yksikön B.3 "liikenneturvallisuus — tiede ja teknologia" apulaispäällikkö, ja myös hän haki avointa virkaa. Pääjohtajan 4.6.1991 päivätyn muistion perusteella pääjohtaja "otti hoitaakseen yksikön C.3 päällikön tehtävät". Coussios nimitettiin uuden yksikön apulaispäälliköksi 16.6.1991.

4 Komissio kehotti 5.7.1991 muita toimielimiä tiedottamaan henkilökunnalleen avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta KOM/64/91. Yhtään hakemusta ei kirjattu saapuneeksi.

5 Avointa virkaa koskeva ilmoitus julkaistiin muutettuna uudelleen 8.7.1991. Coussios haki uudelleen virkaa. Coussios nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen (asia T-18/92), jossa se riitautti ilmoituksen uudelleen julkaisemisen laillisuuden.

6 Komissio päätti 13.2.1992, ettei yksikössä VII.C.3 avoinna olevaa virkaa siinä vaiheessa täytettäisi ja että sisäisen kilpailun asemesta järjestettäisiin avoin kilpailu. Coussios nosti näistä päätöksistä toisen kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa (asia T-68/92).

7 Asian T-18/92 osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) hylkäsi kanteen asiassa Coussios vastaan komissio 23.2.1994 antamallaan tuomiolla (Kok. H. 1994, s. II-171). Asian T-68/92 osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi samassa tuomiossaan kanneperusteen, joka koski sellaisen päätöksen perustelujen puuttumista, jolla Coussiosin hakemus riidanalaisen viran täyttämiseksi ylennyksellä oli hylätty, mutta hylkäsi kanteen muilta osin (77 kohta). Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että tämä lainvastaisuus aiheutti myös niiden päätösten lainvastaisuuden, jotka koskivat luopumista sisäisen kilpailun järjestämisestä ja avoimen kilpailun pitämisestä (103 kohta). Se katsoi kuitenkin, että näiden päätösten kumoaminen olisi liian ankara seuraamus kyseisestä lainvastaisuudesta, koska kumoaminen saattaisi loukata suhteettomasti

kolmansien henkilöiden oikeuksia (106 kohta). Tästä syystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi kärsityn vahingon kohtuusperiaatteen mukaisesti ja katsoi, että 2 000 ecun suuruinen korvaus kantajalle oli riittävä (108 kohta).

8 Yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) hylkäsi Coussiosin tästä tuomiosta tekemän valituksen asiassa C-119/94 P, Coussios vastaan komissio, 1.6.1995 antamallaan tuomiolla (Kok. 1995, s. I-1439).

9 Ennen kuin yhteisöjen tuomioistuin antoi tuomionsa, Coussios nosti 28.9.1994 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa uuden kanteen, joka rekisteröitiin numerolla T-302/94 ja jolla hän riitautti avoimessa kilpailussa hyväksytyn P:n nimityksen yksikön VII.C.3 päälliköksi 1.12.1993 alkaen.

10 Komissio teki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen prosessiväitteen mainitun kanteen tutkittavaksi ottamista vastaan. Coussios puolestaan jätti huomautuksensa, joissa se vaati prosessiväitteen hylkäämistä.

Riidanalainen määräys

11 Coussiosin kanne jätettiin tutkimatta riidanalaisella määräyksellä.

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi ensinnäkin, että kanteessa vaadittiin kumoamaan P:n nimitys yksikön VII.C.3 päällikön virkaan 1.12.1993 alkaen. Samalla se totesi, että kanteen tueksi esitetyistä perusteista nimityspäätöstä, jonka

kumoamista kantaja oli vaatinut, koski suoraan ainoastaan hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste, joka perustui siihen, että riidanalainen nimitys oli tehty ajankohtana, jolloin avoimen kilpailun järjestäminen oli vielä riidanalainen. Muut kanneperusteet oli nimittäin kohdistettu sellaisia päätöksiä vastaan, joiden laillisuus oli tutkittu asioissa T-18/92 ja T-68/92, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli ratkaissut 23.2.1994 antamallaan tuomiolla, jonka yhteisöjen tuomioistuin oli vahvistanut muutoksenhaun johdosta 1.6.1995 antamallaan tuomiolla (riidanalaisen määräyksen 44 kohta).

13 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on riidanalaisen määräyksen 45 kohdassa muistuttanut ensinnäkin, että ainoasta sen 23.2.1994 antamassa tuomiossa todetusta lainvastaisuudesta, eli kantajan hakemuksen hylkäämistä koskevan päätöksen perusteluvelvollisuuden laiminlyönnistä, oli jo lopullisena seuraamuksena määrätty korvaus. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli nimittäin yhtäältä katsonut, että sisäisen kilpailun järjestämisestä luopumista ja avoimen kilpailun pitämistä koskevat päätökset eivät olleet ilmeisen lainvastaisia ja toisaalta että vaikka todetusta lainvastaisuudesta olisi voinut seurata sisäisen kilpailun järjestämisestä luopumista ja avoimen kilpailun pitämistä koskevien päätösten lainvastaisuus, näiden kahden päätöksen kumoaminen olisi ollut liian ankara seuraamus tällaisesta lainvastaisuudesta, koska kumoaminen olisi saattanut loukata suhteettomasti kolmansien henkilöiden oikeuksia. Muutoksenhaun johdosta antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin oli vahvistanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion ja todennut, että viimeksi mainittu oli perustellusti katsonut, että kyseistä virkaa koskevan kantajan hakemuksen hylkäämispäätöksen perustelujen laiminlyönti ei voinut aiheuttaa koko nimitysmenettelyn pätemättömyyttä ja että vahingonkorvauksen määrääminen oli kohtuullinen korvaus perustelujen puuttumisesta aiheutuneesta aineettomasta vahingosta.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi siten, että sen ratkaisu jättää kumoamatta P:n nimitystä edeltävät valmistelevat päätökset, joita olivat muun muassa sisäisen kilpailun järjestämisestä luopumista ja avoimen kilpailun pitämistä koskevat päätökset, oli saanut oikeusvoiman, joten kantaja ei enää voinut riitauttaa sitä. Nämä päätökset pysyivät siis voimassa (riidanalaisen määräyksen 46 kohta).

15 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäsi, että asiakirja-aineistosta kävi ilmi, että kantaja oli itse osallistunut komission järjestämään avoimeen kilpailuun, jonka tarkoituksena oli kyseisen viran täyttäminen, mutta häntä ei ollut hyväksytty nimityskelpoiseksi. Avoimen kilpailun järjestämisen tai sen kulun laillisuutta ei kuitenkaan voitu siinä vaiheessa riitauttaa (riidanalaisen määräyksen 47 kohta).

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi siten näiden täsmennysten perusteella, ettei kantajalla olisi minkäänlaista etua siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lausuisi hyvää hallintoa koskevan periaatteen loukkaamiseen liittyvästä kanneperusteesta, koska P:n nimityksen mahdollinen kumoaminen ei aiheuttaisi valmistelevien päätösten kumoamista, eikä kantaja toisaalta sen takia voisi olla mahdollinen ehdokas uutta nimitystä varten, koska ainoastaan avoimessa kilpailussa hyväksytyt voisivat tällaisessa tapauksessa tulla nimitetyksi kyseiseen virkaan (riidanalaisen määräyksen 48 kohta).

17 Tästä syystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei kantajalla ollut minkäänlaista intressiä vaatia P:n nimityksen kumoamista, koska kumoaminen ei olisi millään tavalla vaikuttanut tämän oikeudelliseen asemaan, ja että kanne oli jätettävä tutkimatta ja komission tekemä prosessiväite hyväksyttävä (riidanalaisen määräyksen 49 ja 50 kohta).

Muutoksenhaku

18 Valituksessaan Coussios vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että valitus on otettava tutkittavaksi, että riidanalainen määräys on mitätön ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle asiassa T-302/94 jätetty kanne on otettava tutkittavaksi, ja komission velvoittamista korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

19 Komissio puolestaan katsoo, että tämä valitus on osittain jätettävä tutkimatta tai että se on joka tapauksessa perusteeton.

20 Valituksensa tueksi Coussios vetoaa kolmeen perusteeseen.

21 Ensimmäisessä valitusperusteessaan hän väittää, että riidanalaisen määräyksen perustelut ovat virheelliset hyvää hallintotapaa ja oikeussuojaintressin puuttumista koskevan kysymyksen osalta, koska hyvää hallintoa koskevien periaatteiden loukkaaminen oli jo todettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.2.1994 ja yhteisöjen tuomioistuimen 1.6.1995 antamissa tuomioissa. Hän lisää, että hänellä on yhä oikeussuojaintressi, koska hän on komission virkamies, eikä hän ole koskaan hyväksynyt sitä, että hänet oli viran puolesta erotettu virantoimituksesta.

22 Toisessa valitusperusteessaan Coussios vetoaa suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen kolmansien henkilöiden oikeuksien osalta. Hänen mukaansa riidanalaisessa määräyksessä kehotetaan soveltamaan suhteellisuusperiaatetta komission yksikön ulkopuolisten kolmansien henkilöiden oikeuksiin, mutta ei hänen oikeuksiinsa.

23 Kolmannessa valitusperusteessaan Coussios väittää, että oikeusvoimavaikutusta ei ole syntynyt, kun otetaan huomioon hänen riidanalaiseen kilpailuun osallistumisensa osalta esittämänsä varaukset ja se, että hänet oli lainvastaisesti erotettu juuri samana päivänä kuin yksikön ulkopuolinen kolmas henkilö nimitettiin, eli 1.12.1993. Hän väittää, ettei kysymys ole samoista henkilöistä eikä samasta asiasta, tai vaikka näin olisikin, komission väite oikeusvoimavaikutuksesta olisi kumottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.2.1994 antamalla tuomiolla ja yhteisöjen tuomioistuimen 1.6.1995 antamalla tuomiolla, koska avointa kilpailua koskevassa asiassa T-68/92 katsottiin, että "työjärjestystä ei ollut noudatettu".

24 Ensinnäkin on muistettava, että työjärjestyksen 119 artiklan mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa hylätä valituksen kokonaan, jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos se on selvästi perusteeton.

25 Tämän jälkeen on todettava, että valittajan muutoksenhakunsa yhteydessä esittämät kolme valitusperustetta liittyvät kysymyksiin, jotka on lopullisesti ratkaistu 23.2.1994 annetussa ensimmäisen oikeusasteen tuomiossa ja 1.6.1995 annetussa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa. Näitä perusteita ei siis voida ottaa huomioon käsiteltävänä olevan valituksen yhteydessä. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustellusti totesi riidanalaisen määräyksen 46 kohdassa, kantaja ei voinut riitauttaa näissä tuomioissa tehtyjä ratkaisuja sen käsiteltävänä olleessa kanteessa.

26 Sen valittajan väitteen osalta, että hänellä olisi komission virkamiehenä yhä oikeussuojaintressi, on lisättävä, että tämä ei ollut se seikka, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kiinnitti huomiota riidanalaisessa määräyksessä, kuten komissio on todennut. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimittäin katsoi, ettei kantajalla ollut minkäänlaista intressiä vaatia riidanalaisen viran täyttöä koskevan nimityksen kumoamista, koska häntä ei ollut hyväksytty tämän viran täyttämiseksi järjestetyssä kilpailussa, eikä hän tästä syystä kuulunut tätä virkaa varten nimityskelpoisiin ehdokkaisiin.

27 Edellä esitetyistä syistä valittajan valituksensa tueksi esittämät perusteet ovat selvästi perusteettomia. Valitus on siten hylättävä työjärjestyksen 119 artiklan mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 70 artiklan mukaan toimielinten ja niiden henkilöstön välisissä oikeudenkäynneissä toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan. Työjärjestyksen 122 artiklan mukaan 70 artiklaa sovelletaan ainoastaan toimielinten virkamiesten tai muuhun henkilöstöön kuuluvien tekemiin valituksiin. Koska Coussios on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Coussios velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 11 päivänä heinäkuuta 1996.

R. Grass — kirjaaja

J.-P. Puissochet — kolmannen jaoston puheenjohtaja